

EL

EL

EL

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 23.8.2010
COM(2010) 428 τελικό

**ΕΚΘΕΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ**

**βάσει του άρθρου 22 της απόφασης-πλαίσιου 2006/783/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 6^{ης}
Οκτωβρίου 2006, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης στις
αποφάσεις δήμευσης**

ΕΚΘΕΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

βάσει του άρθρου 22 της απόφασης-πλαίσίου 2006/783/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 6^{ης}
Οκτωβρίου 2006, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης στις
αποφάσεις δήμευσης

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1.1. Ιστορικό

Η απόφαση-πλαίσιο 2006/783/ΔΕΥ εφαρμόζει την αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης στις αποφάσεις δήμευσης που εκδίδονται από αρμόδιο ποινικό δικαστήριο με το σκοπό της διευκόλυνσης της εφαρμογής αυτών των αποφάσεων δήμευσης σε κράτος μέλος άλλο από εκείνο στο οποίο εκδόθηκε η απόφαση δήμευσης. Η απόφαση-πλαίσιο εφαρμόζεται σε όλα τα αδικήματα για τα οποία μπορούν να εκδοθούν αποφάσεις δήμευσης. Οι έλεγχοι διττού αξιολογούν καταργήθηκαν όσον αφορά τις 32 κατηγορίες αδικημάτων που απαριθμούνται στην απόφαση - πλαίσιο.

1.2. Κοινοποιήσεις εκ μέρους των κρατών μελών

Κατά τα τέλη Φεβρουαρίου του 2010, υποβλήθηκαν στην Επιτροπή κοινοποιήσεις των εθνικών νομοθεσιών που μεταφέρουν τις διατάξεις της απόφασης-πλαίσίου από 13 κράτη μέλη: **AT, CZ, DE, DK, FI, IE, HU, LV, NL, PL, PT, RO** και **SI**. Η **IE** δεν επισύναψε τον εκτελεστικό νόμο στην κοινοποίησή της. Η **HU** και η **DE** έστειλαν μόνο μια ανεπίσημη κοινοποίηση.

Επτά κράτη μέλη (**BE, CY, EL, ES, FR, IT** και **LT**) ενημέρωσαν την Επιτροπή για τη διαδικασία προετοιμασίας της σχετικής νομοθεσίας σε εθνικό επίπεδο. Πάντως, κανένα από αυτά τα κράτη μέλη δεν εξέδωσε νομοθεσία ούτε προέβη σε κοινοποίηση προς την Επιτροπή πριν από τα τέλη Φεβρουαρίου 2010.

Τα περισσότερα κράτη μέλη που έστειλαν κοινοποίηση στην Επιτροπή μετέφεραν ορθά την απόφαση-πλαίσιο, με εξαίρεση το άρθρο 8 σχετικά με τους λόγους μη αναγνώρισης ή μη εκτέλεσης. Τα περισσότερα κράτη μέλη περιέλαβαν συμπληρωματικούς λόγους μη αναγνώρισης ή μη εκτέλεσης που δεν προβλέπονταν στην απόφαση-πλαίσιο. Αυτό περιορίζει αισθητά το πεδίο εφαρμογής της απόφασης-πλαίσίου και δεν συνάδει με αυτήν. Ορισμένα κράτη μέλη μετέφεραν μόνον εν μέρει την απόφαση-πλαίσιο.

Δεν υποβλήθηκε καμία κοινοποίηση ή ενημέρωση σχετικά με τη διαδικασία μεταφοράς από τα ακόλουθα επτά κράτη μέλη: **BG, EE, LU, MT, SE, SK** και **UK**.

1.3. Μέθοδος και κριτήρια αξιολόγησης

Το άρθρο 22 της απόφασης-πλαίσίου προβλέπει την κατάρτιση γραπτής έκθεσης εκ μέρους της Επιτροπής σχετικά με τα μέτρα που λήφθηκαν από τα κράτη μέλη για τη συμμόρφωση προς την πράξη αυτή έως τις 24 Νοεμβρίου 2008. Η έκθεση έπρεπε να καταρτιστεί από την Επιτροπή εγκαίρως, ώστε το Συμβούλιο να αξιολογούσε, έως τις 24 Νοεμβρίου 2009, τον βαθμό στον οποίο τα κράτη μέλη είχαν λάβει τα αναγκαία μέτρα για να συμμορφωθούν προς

την απόφαση-πλαίσιο. Η καθυστέρηση στην προετοιμασία της έκθεσης αυτής απορρέει από τον μικρό αριθμό των κοινοποιήσεων (μόνον δύο) που υποβλήθηκαν εγκαίρως με βάση την αρχική προθεσμία που θεσπίστηκε στην απόφαση-πλαίσιο.

Από τη φύση τους, οι αποφάσεις πλαίσια είναι δεσμευτικές για τα κράτη μέλη ως προς το αποτέλεσμα που πρέπει να επιτευχθεί, αλλά αφήνουν στις εθνικές αρχές την ευχέρεια επιλογής της μορφής και της μεθόδου εφαρμογής τους. Οποιαδήποτε και αν είναι η επιλεγείσα μορφή, πρέπει να τηρούνται οι αρχές της σαφήνειας, της ασφάλειας του δικαίου και της αποτελεσματικότητας. Οι αποφάσεις πλαίσια δεν έχουν άμεσο αποτέλεσμα. Πάντως, η αρχή της σύμφωνης ερμηνείας είναι δεσμευτική σχετικά με τις αποφάσεις πλαίσια που εκδίδονται βάσει του τίτλου VI της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση¹.

2. ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

Γενικές πτυχές της εφαρμογής

Κάθε κράτος μέλος επιλέγει μια διαφορετική μέθοδο για την μεταφορά της απόφασης-πλαισίου στην εθνική του νομοθεσία.

Η **ΑΤ** μετέφερε την απόφαση-πλαίσιο στην ομοσπονδιακή νομοθεσία για τη δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις με τα κράτη μέλη της ΕΕ. Στην νομοθεσία αυτή περιλαμβάνονται επίσης οι μεταφορές άλλων αποφάσεων-πλαισίων σχετικά με τη συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις. Η εν λόγω μεταφορά περιέχει τα σημαντικότερα στοιχεία της απόφασης-πλαισίου, με ορισμένες όμως παραλήψεις.

Η **CZ** έκανε τροποποιήσεις στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Η μεταφορά είναι ενδελεχής και περιλαμβάνει όλες τις σημαντικές διατάξεις της απόφασης-πλαισίου.

Η **DE** ενσωμάτωσε την απόφαση-πλαίσιο, τροποποιώντας και συμπληρώνοντας την ομοσπονδιακή νομοθεσία για τη διεθνή νομική συνδρομή σε ποινικές υποθέσεις. Ελλείπει ενοποιημένου κειμένου των τροποποιημένων διατάξεων, ορισμένες φορές είναι δύσκολο να εκτιμηθεί η πληρότητα και ορθότητα της μεταφοράς. Ορισμένες από τις βασικές αρχές της απόφασης-πλαισίου (όπως η αρχή της απευθείας επαφής) δεν φαίνονται να έχουν μεταφερθεί σωστά.

DK – Η δανική εκτελεστική νομοθεσία είχε έναρξη ισχύος την 1η Ιανουαρίου 2005, ήτοι σχεδόν δύο χρόνια προτού να εγκριθεί η απόφαση-πλαίσιο από το Συμβούλιο. Η δανική νομοθεσία προβλέπει τα σημαντικότερα στοιχεία της αναγνώρισης των αποφάσεων δήμευσης, αλλά παραλείπει ορισμένα άλλα, λιγότερο σημαντικά στοιχεία.

FI – Ο εκτελεστικός νόμος της Φινλανδίας είναι πολύ συνοπτικός. Μια ιδιαιτερότητα του νόμου αυτού είναι ότι περιλαμβάνει μια γενική διάταξη στο τμήμα 1, που προβλέπει ότι οι νομοθετικές διατάξεις της απόφασης-πλαισίου θα έχουν ισχύ νόμου, εφόσον ο εκτελεστικός νόμος δεν ορίζει το αντίθετο. Μια τέτοια διάταξη μπορεί να οδηγήσει σε έλλειψη σαφήνειας και ασφάλειας του δικαίου για τους ασκούντες νομικά επαγγέλματα, εφόσον πρέπει να είναι καλά ενημερωμένοι για την ίδια την απόφαση-πλαίσιο και να την εφαρμόζουν άμεσα. Ο φινλανδικός νόμος μεταφοράς εστιάζει μόνον σε μερικά ζητήματα, όπως τα ένδικα μέσα κατά

¹ Απόφαση του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 16^{ης} Ιουνίου 2005, Υπόθεση C-105/03, *Pupino* (), ΕΕ L 292 15.11.2006, σ. 2

της απόφασης για την αναγνώριση μιας απόφασης δήμευσης. Όσον αφορά τις περισσότερες άλλες διατάξεις, ο νόμος μεταφοράς αναφέρεται στη γενική διάταξη. Κατά συνέπεια, είναι κάπως δύσκολο να αξιολογηθεί ο βαθμός της μεταφοράς. Λαμβάνοντας υπόψη τη γενική διάταξη, η μεταφορά της **FI** μπορεί να θεωρηθεί ως τυπικά ικανοποιητική. Πάντως, για λόγους σαφήνειας της παρούσας έκθεσης, όταν ο νόμος μεταφοράς δεν περιλαμβάνει ειδικές διατάξεις για ορισμένα στοιχεία, η έκθεση αναφέρει ότι η **FI** δεν μετέφερε τα στοιχεία αυτά.

Η **IE** δεν επισύναψε τον νόμο μεταφοράς στην κοινοποίηση. Η μεταφορά έγινε στον νόμο για τη νομική συνδρομή σε ποινικές υποθέσεις (Criminal Justice Mutual Assistance Act) του 2008. Σε πολλά σημεία το κείμενο του νόμου μεταφοράς δεν αντιστοιχεί με την απόφαση-πλαίσιο και παραλείφθηκαν πολλές σημαντικές διατάξεις και βασικές αρχές για την αμοιβαία αναγνώριση. Π.χ. ο νόμος δεν περιλαμβάνει τις αρχές της απευθείας επαφής και της αναγνώρισης χωρίς περαιτέρω διαδικασίες, της κατάργησης των ελέγχων διττού αξιοποιήσιμου για 32 αδικήματα, τους λόγους μη αναγνώρισης ή μη εκτέλεσης, τους λόγους αναβολής της εκτέλεσης ή το δικαίωμα άσκησης ενδίκων μέσων. Πάντως, περιλαμβάνει άλλα ζητήματα που δεν προβλέπονται στην απόφαση-πλαίσιο, όπως οι τόκοι υπερημερίας ή οι διαδικασίες ρευστοποίησης περιουσιακών στοιχείων ή αδυναμίας επιβολής στερητικής της ελευθερίας ποινής λόγω μη πληρωμής.

Η **HU** εφάρμοσε την απόφαση-πλαίσιο με νόμο για τη συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις με τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η εφαρμογή είναι ικανοποιητική.

Η **LV** έκανε τροποποιήσεις στον λετονικό Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Η μεταφορά εκ μέρους της Λετονίας είναι μερική, εφόσον παραλείπει ορισμένα στοιχεία της απόφασης-πλαισίου.

Οι **NL** μετέφεραν την απόφαση-πλαίσιο με τροποποιήσεις στο νόμο για την αμοιβαία αναγνώριση και την εκτέλεση των ποινικών κυρώσεων. Η μεταφορά περιέχει όλα τα σημαντικά στοιχεία της απόφασης-πλαισίου και κατά συνέπεια είναι ικανοποιητική.

Η **PL** τροποποίησε τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, ενσωματώνοντας ένα κεφάλαιο για την αμοιβαία αναγνώριση των αποφάσεων δήμευσης. Η μεταφορά περιέχει τα σημαντικότερα στοιχεία.

Η **PT** εξέδωσε έναν ειδικό νόμο για την εφαρμογή μόνον της εν λόγω απόφασης-πλαισίου και δεν την συνδυάζει με άλλες αποφάσεις πλαίσια για την αμοιβαία αναγνώριση. Ο νόμος είναι πολύ λεπτομερής, ακολουθεί τη δομή της απόφασης-πλαισίου και μεταφέρει όλα τα σημαντικά στοιχεία της απόφασης-πλαισίου. Κατά συνέπεια η μεταφορά είναι πολύ ικανοποιητική.

Η **RO** τροποποίησε τον νόμο για τη διεθνή δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις. Η μεταφορά της Ρουμανίας είναι πολύ λεπτομερής· περιέχει όλες τις σημαντικές διατάξεις της απόφασης-πλαισίου και κατά συνέπεια είναι ικανοποιητική.

Η **SI** μετέφερε την απόφαση-πλαίσιο σε νόμο για τη συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις με τα κράτη μέλη της ΕΕ. Η νομοθεσία μεταφέρει όλες τις πράξεις αμοιβαίας αναγνώρισης. Το γενικό μέρος περιλαμβάνει γενικές αρχές, όπως η αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης, που ακολουθείται από μεμονωμένα κεφάλαια που αφορούν την αμοιβαία αναγνώριση διαφόρων μορφών αποφάσεων. Το τμήμα για την αμοιβαία αναγνώριση αποφάσεων δήμευσης μεταφέρει όλες τις σημαντικές διατάξεις της απόφασης-πλαισίου και κατά συνέπεια είναι ικανοποιητικό.

Άρθρο 1 – Στόχος

Το άρθρο 1 παράγραφος 1 θεσπίζει το συνολικό στόχο της απόφασης-πλαίσιου. Δεν απαιτείται να μεταφερθεί, εάν το πλαίσιο του νόμου μεταφοράς είναι επαρκώς σαφές σχετικά με το στόχο της νομοθεσίας.

Τα κράτη μέλη AT, FI, NL, CZ και PT περιέλαβαν το γενικό στόχο στους εθνικούς τους νόμους μεταφοράς. Άλλα κράτη μέλη (IE, LV, PL, RO, SI, DE, DK και HU) δεν περιέλαβαν την παράγραφο αυτή.

Το άρθρο 1 παράγραφος 2 προβλέπει ότι η απόφαση-πλαίσιο δεν συνεπάγεται την τροποποίηση της υποχρέωσης σεβασμού των θεμελιωδών δικαιωμάτων και των θεμελιωδών νομικών αρχών, όπως κατοχυρώνονται στο άρθρο 6 της συνθήκης, ενώ οι συναφείς υποχρεώσεις που τυχόν βαρύνουν τις δικαστικές αρχές παραμένουν άθικτες.

Η διάταξη αντικατοπτρίζει μια πρωταρχική υποχρέωση για όλα τα κράτη μέλη και ως εκ τούτου η μεταφορά της καθίσταται άνευ αντικειμένου. Επιτρέπεται σαφώς στα κράτη μέλη να αναφέρουν τη διάταξη αυτή στον νόμο εφαρμογής τους.

Σύμφωνα με τα περισσότερα κράτη μέλη, το άρθρο αυτό δεν απαιτεί μεταφορά. Ορισμένα κράτη μέλη (AT, FI) μετέφεραν την υποχρέωση αυτή ως πρόσθετο λόγο μη αναγνώρισης ή μη εκτέλεσης.

Άρθρο 2 – Ορισμοί

Το άρθρο 2 καθορίζει όρους, όπως «κράτος έκδοσης» και «κράτος εκτέλεσης», «απόφαση δήμευσης», «περιουσιακό στοιχείο», «προϊόντα», «όργανα» και «πολιτιστικά αγαθά». Η εφαρμογή των αποφάσεων-πλαίσιων συνεπάγεται κάποιο περιθώριο εκτίμησης, για το κατά πόσον είναι αναγκαίο να μεταφερθούν όλοι οι ορισμοί στο εθνικό δίκαιο. Πάντως, τα κράτη μέλη πρέπει να εξασφαλίζουν ότι η εθνική τους μεταφορά δεν θέτει σε αμφισβήτηση τους στόχους της απόφασης-πλαίσιου. Η πλήρης απουσία ορισμένων ορισμών μπορεί να οδηγήσει σε απουσία ασφάλειας του δικαίου, π.χ. ο ορισμός της «απόφασης δήμευσης» πρέπει να μεταφερθεί κατά τρόπο ώστε να εξασφαλιστεί ότι η αλλοδαπή απόφαση μπορεί να αναγνωριστεί, ανεξάρτητα από την ονομασία της πράξης του κράτους μέλους έκδοσης, δεδομένου ότι η σχετική ορολογία έχει μεγάλες αποκλίσεις μεταξύ των κρατών μελών.

Η AT ανέφερε ότι μετέφερε τους ορισμούς, αλλά δεν επισύναψε τα σχετικά τμήματα του νόμου. Το σχετικό τμήμα του νόμου της AT περιέχει μόνον ένα μερικό ορισμό της «απόφασης δήμευσης», εφόσον παραλείπει να αναφέρει ότι αποτελεί τελική απόφαση του δικαστηρίου. Η PL ανέφερε ότι μετέφερε τους ορισμούς, αλλά ο νόμος αναφοράς (που δεν επισυνάφθηκε στην κοινοποίηση) δεν περιέχει καθόλου ορισμούς.

Τα κράτη μέλη AT, NL, PT και RO κάλυψαν όλους αυτούς τους όρους. Ορισμένα κράτη μέλη (IE, SI, DK, CZ και HU) μετέφεραν ορισμένους μόνο ορισμούς, π.χ. τον ορισμό της «απόφασης δήμευσης». Άλλα κράτη μέλη (LV, FI, DE και PL) δεν μετέφεραν καθόλου ορισμούς στο εθνικό δίκαιο, γεγονός που μπορεί να οδηγήσει σε έλλειψη ασφάλειας του δικαίου όσον αφορά το πεδίο εφαρμογής της νομοθετικής πράξης.

Άρθρο 3 – Καθορισμός των αρμόδιων αρχών

Το εν λόγω άρθρο υποχρεώνει τα κράτη μέλη να ενημερώνουν τη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου και την Επιτροπή για τις αρχές που, για τον σκοπό της απόφασης-πλαίσιου, είναι

αρμόδιες. Κάθε κράτος μέλος μπορεί να ορίζει, εάν απαιτείται λόγω της οργάνωσης του εσωτερικού του συστήματος, μία ή περισσότερες κεντρικές αρχές, αρμόδιες για τη διοικητική διαβίβαση και παραλαβή των αποφάσεων δήμευσης και για την παροχή συνδρομής στις αρμόδιες αρχές.

Για ορισμένα κράτη μέλη, οι αρμόδιες αρχές για την έκδοση ή εκτέλεση αποφάσεων είναι τα εθνικά δικαστήρια (AT, CZ, IE, HU, LV, PL, PT, SI και RO) ή η αρμόδια κατά τόπον εισαγγελική υπηρεσία. Σε άλλα κράτη μέλη, η κεντρική αρχή ορίζεται ως αρχή έκδοσης ή εκτέλεσης. Αυτό ισχύει στην περίπτωση της FI (Υποθηκοφυλακείο), της DK (Υπουργείο Δικαιοσύνης) και των NL (Εισαγγελέας του Leeuwarden).

Στα κράτη μέλη CZ, IE, LV, PL και SI ορίζεται κεντρική αρχή για τη διαβίβαση εγγράφων (Υπουργείο Δικαιοσύνης). Η RO καθόρισε το Υπουργείο Δικαιοσύνης ως την κεντρική αρχή για τη συνδρομή και διαβίβαση εγγράφων σε περιπτώσεις όπου η απευθείας επαφή δεν ήταν δυνατή. Ο λετονικός (LV) νόμος μεταφοράς καθορίζει τα δικαστήρια ως αρμόδιες αρχές, αλλά επίσης αναθέτει σημαντικό ρόλο στο Υπουργείο Δικαιοσύνης, το οποίο αποφασίζει εάν υπάρχουν λόγοι μη αναγνώρισης ή μη εκτέλεσης προτού αποφασίσει να στείλει την αίτηση εκτέλεσης της απόφασης δήμευσης στο δικαστήριο. Η IE επίσης δίδει σημαντικό ρόλο στην κεντρική αρχή, που αποφασίζει κατά πόσον θα διαβιβασθεί η αίτηση δήμευσης που υποβλήθηκε από άλλο κράτος στο Πρωτοδικείο (High Court) ή όχι. Η διάταξη αυτή δεν συνάδει με την αρχή της απευθείας επαφής μεταξύ αρμοδίων αρχών και τον καθαρά διοικητικό ρόλο που προβλέπεται στο άρθρο 3 για τις κεντρικές αρχές.

Άρθρο 4 – Διαβίβαση των αποφάσεων δήμευσης

Σύμφωνα με το εν λόγω άρθρο, μία απόφαση δήμευσης μαζί με το σχετικό πιστοποιητικό, μπορεί, στην περίπτωση απόφασης δήμευσης, να διαβιβάζεται στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους στο οποίο το φυσικό ή νομικό πρόσωπο εις βάρος του οποίου εκδόθηκε η απόφαση δήμευσης που αφορά χρηματικό ποσό έχει περιουσία ή εισοδήματα. Στην περίπτωση απόφασης δήμευσης που αφορά συγκεκριμένα περιουσιακά στοιχεία, η απόφαση δήμευσης μπορεί να διαβιβασθεί στην αρμόδια αρχή κράτους μέλους στο οποίο ευρίσκεται το περιουσιακό στοιχείο. Η αρχή της απευθείας επαφής μεταξύ των αρμοδίων αρχών προβλέπεται στο εν λόγω άρθρο. Εάν η αρχή δεν έχει δικαιοδοσία να αναγνωρίζει την απόφαση δήμευσης, διαβιβάζει *αυτεπαγγέλτως* την απόφαση στην αρμόδια αρχή.

Τα κράτη μέλη CZ, HU, PL, PT, RO, SI και NL μετέφεραν όλα τα στοιχεία του άρθρου 4 στη νομοθεσία εφαρμογής τους. Τα κράτη μέλη AT, DK, LV μετέφεραν τη διάταξη αυτή μόνον εν μέρει. Η FI δεν μετέφερε το εν λόγω άρθρο, δεδομένου ότι μετέφερε μια γενική διάταξη που αναφέρει ότι οι νομοθετικές διατάξεις της απόφασης-πλαισίου θα έχουν ισχύ νόμου (βλ. γενικές πτυχές της μεταφοράς). Η IE και η DE δεν μετέφεραν το εν λόγω άρθρο.

Η αρχή της **απευθείας επαφής** εφαρμόστηκε από τις NL και τη DK, όπου η κεντρική αρχή είναι συγχρόνως η αρμόδια αρχή έκδοσης και εκτέλεσης, που επικοινωνεί απευθείας με την αρμόδια αρχή άλλου κράτους μέλους. Η αρχή αυτή εφαρμόστηκε επίσης από τα κράτη μέλη AT, CZ, PL, PT, RO και SI. Η AT και η SI προβλέπουν απευθείας επαφή μεταξύ των αρμοδίων αρχών, αλλά το δικαστήριο έκδοσης, προτού διαβιβάσει την αίτηση σε άλλο κράτος μέλος, πρέπει να δώσει στην εισαγγελία τη δυνατότητα να γνωμοδοτήσει και στα ενδιαφερόμενα πρόσωπα τη δυνατότητα να απαντήσουν.

Η LV δεν εφάρμοσε την αρχή της απευθείας επαφής, δεδομένου ότι το Υπουργείο Δικαιοσύνης είναι η αρχή που όχι μόνον διαβιβάζει και παραλαμβάνει αποφάσεις δήμευσης,

αλλά επίσης αποφασίζει εάν οι αποφάσεις δήμευσης θα διαβιβαστούν στις αρμόδιες αρχές και αποφασίζει για το εάν υπάρχουν λόγοι μη αναγνώρισης ή μη εκτέλεσης. Η ΙΕ δεν εφάρμοσε την αρχή της απευθείας επαφής, δεδομένου ότι το αρμόδιο δικαστήριο αποστέλλει την απόφαση δήμευσης στον επικεφαλής της εισαγγελίας, ο οποίος αποφασίζει εάν η απόφαση δήμευσης θα κοινοποιηθεί στην κεντρική αρχή για διαβίβαση σε άλλο κράτος μέλος. Η ΔΕ δεν ενέταξε την αρχή αυτή στην εθνική της νομοθεσία.

Άρθρο 5 – Διαβίβαση απόφασης δήμευσης σε ένα ή περισσότερα κράτη εκτέλεσης

Κατά κανόνα, μία απόφαση δήμευσης μπορεί να διαβιβάζεται σε ένα μόνο κράτος εκτέλεσης κάθε φορά. Το άρθρο 5 παράγραφοι 2 και 3 καθορίζει εξαιρέσεις στον κανόνα αυτό, στις περιπτώσεις όπου διάφορα περιουσιακά στοιχεία που καλύπτονται από την απόφαση δήμευσης ευρίσκονται σε διάφορα κράτη εκτέλεσης, όπου η δήμευση συνεπάγεται ανάληψη δράσης σε περισσότερα του ενός κράτη εκτέλεσης ή όπου το συγκεκριμένο είδος περιουσιακού στοιχείου που καλύπτεται από την απόφαση δήμευσης ευρίσκεται σε ένα από τα δύο ή περισσότερα προσδιοριζόμενα κράτη εκτέλεσης. Όσον αφορά απόφαση δήμευσης που αφορά χρηματικό ποσό, μπορεί να διαβιβάζεται σε περισσότερα του ενός κράτη εκτέλεσης όταν το οικείο περιουσιακό στοιχείο δεν έχει δεσμευθεί ή όταν η αξία των περιουσιακών στοιχείων ενδέχεται να μην επαρκεί για την εκτέλεση.

Τα κράτη μέλη AT, CZ, HU, NL, PL, PT, SI και RO μετέφεραν το εν λόγω άρθρο πλήρως.

Η LV και η DE μετέφεραν το εν λόγω άρθρο μερικώς. Η DK ανέφερε ότι η εν λόγω διάταξη δεν απαιτεί μεταφορά. Η FI και η ΙΕ δεν μετέφεραν το εν λόγω άρθρο.

Άρθρο 6 – Αδικήματα

Το εν λόγω άρθρο περιλαμβάνει κατάλογο αδικημάτων που οδηγούν σε αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων χωρίς έλεγχο του διττού αξιοποίνου, εφόσον τιμωρούνται στο κράτος μέλος έκδοσης με ποινή στερητική της ελευθερίας μέγιστης διάρκειας τουλάχιστον τριών ετών. Για όλα τα λοιπά αδικήματα, το κράτος εκτέλεσης μπορεί να προβεί σε τέτοιου είδους έλεγχο. Ο κατάλογος περιλαμβάνει 32 αδικήματα τα οποία αναφέρονται επίσης σε άλλες αποφάσεις πλαίσια. Ο νομικός χαρακτηρισμός των αδικημάτων εναπόκειται αποκλειστικά στο κράτος μέλος έκδοσης.

Τα κράτη μέλη CZ, DK, LV, PT, RO και SI εφάρμοσαν τη διάταξη αυτή σε πλήρη συμφωνία με την απόφαση-πλαίσιο. Τα εν λόγω κράτη μέλη περιέλαβαν τον κατάλογο των αδικημάτων απευθείας στο δίκαιο μεταφοράς. Τα κράτη μέλη AT, HU, NL, DE και PL ανέφεραν ότι μετέφεραν τον κατάλογο των αδικημάτων αλλά δεν συνήψαν τη σχετική νομοθεσία στην κοινοποίηση. Κατά συνέπεια, δεν είναι δυνατό να αξιολογηθεί η μεταφορά εκ μέρους των χωρών αυτών. Η FI δεν εφάρμοσε την εν λόγω διάταξη, αλλά θέσπισε μια γενική διάταξη «απευθείας εφαρμογής» της απόφασης-πλαισίου (βλ. γενικό σχόλιο). Η ΙΕ δεν εφάρμοσε την εν λόγω διάταξη και σύμφωνα με το ισχύον δίκαιο δεν αναγνωρίζει καμία απόφαση δήμευσης για αδίκημα το οποίο δεν χαρακτηρίζεται ως αδίκημα στην ΙΕ. Αυτό δεν συνάδει με τις διατάξεις του άρθρου 6 της απόφασης-πλαισίου.

Άρθρο 7 – Αναγνώριση και εκτέλεση

Σύμφωνα με το άρθρο 7, η απόφαση δήμευσης αναγνωρίζεται χωρίς άλλη διατύπωση και λαμβάνονται πάραυτα όλα τα αναγκαία μέτρα για την εκτέλεσή της. Η εκτελεστική νομοθεσία που προβλέπει την υποχρέωση της αρμόδιας αρχής να προβεί σε ακρόαση σε κάθε

περίπτωση δεν συνάδει πλήρως με τις διατάξεις του άρθρου 7, εφόσον η ακρόαση συνήθως είναι μια σημαντική διατύπωση.

Τα κράτη μέλη CZ, PL, RO, SI εφάρμοσαν την εν λόγω διάταξη, αλλά θέσπισαν μια υποχρέωση δημόσιας ακρόασης σε κάθε περίπτωση. Δεδομένης της γενικής φύσης της διατύπωσης στο κράτος εκτέλεσης, μια τέτοια ακρόαση δεν ευθυγραμμίζεται πλήρως με την απόφαση-πλαίσιο.

Η εκτελεστική νομοθεσία της FI προβλέπει τη δυνατότητα δημόσιας ακρόασης αν είναι πιθανή η επίκληση λόγων μη αναγνώρισης ή μη εκτέλεσης. Η διάταξη αυτή φαίνεται να ευθυγραμμίζεται προς την απόφαση-πλαίσιο, εφόσον η απόφαση διεξαγωγής ακρόασης λαμβάνεται κατά περίπτωση, εάν η αρχή εκτέλεσης θεωρήσει ότι συντρέχει λόγος μη αναγνώρισης ή μη εκτέλεσης και αυτό απαιτεί ακρόαση των μερών.

Η LV εφάρμοσε τη διάταξη αυτή, θεσπίζοντας μια γραπτή διαδικασία για την αναγνώριση της απόφασης δήμευσης.

Η AT παρέχει τη δυνατότητα για τους ενδιαφερομένους να σχολιάσουν τους όρους εκτέλεσης, στο μέτρο που αυτοί μπορούν να κλητευτούν για να παραστούν ενώπιον δικαστηρίου στην επικράτεια της Αυστρίας.

Τα κράτη μέλη DK, HU, NL και PT εφάρμοσαν την εν λόγω διάταξη χωρίς να αναφέρουν καμία ειδική διαδικασία που οδηγεί στην αναγνώριση (ήτοι, αν υπάρχει η δυνατότητα για δημόσια ακρόαση ή αν είναι υποχρεωτική ή αν δεν προβλέπεται).

Η DE ζητά από την αρμόδια αρχή (την κατά τόπον αρμόδια εισαγγελία) να δώσει στον καταδικασθέντα, καθώς και σε οποιονδήποτε τρίτο ενδιαφερόμενο, τη δυνατότητα να υποβάλει τις παρατηρήσεις του. Η νομοθεσία προβλέπει επίσης την παρέμβαση δικαστηρίου κατόπιν αιτήσεως της αρμόδιας αρχής, που κατά συνέπεια δεν είναι σε θέση από μόνη της να λάβει όλα τα αναγκαία μέτρα για την εκτέλεση της απόφασης δήμευσης, σύμφωνα με το άρθρο 7.

Η IE μετέφερε εν μέρει τη διάταξη αυτή, αλλά η εκτελεστική νομοθεσία δεν αναφέρει ότι η αναγνώριση και εκτέλεση μιας απόφασης δήμευσης πρέπει να γίνεται χωρίς άλλη διατύπωση.

Σε γενικές γραμμές, τα κράτη μέλη δεν ανέφεραν προθεσμία εκτέλεσης.

Τα ακόλουθα κράτη μέλη προέβησαν σε δήλωση βάσει του άρθρου 7 παράγραφος 5 της απόφασης-πλαισίου: Τα κράτη μέλη AT, LU, PL, SI δεν αναγνωρίζουν και εκτελούν αποφάσεις δήμευσης υπό συνθήκες όπου η δήμευση διατάχθηκε βάσει εκτεταμένων εξουσιών δήμευσης σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους έκδοσης (άρθρο 2 σημείο δ) iv). Η PL περιέλαβε τον περιορισμό αυτό απευθείας στο κείμενο του νόμου μεταφοράς.

Άρθρο 8 – Λόγοι μη αναγνώρισης ή μη εκτέλεσης

Το άρθρο 8 προβλέπει ορισμένους λόγους που αποτελούν τη βάση άρνησης αναγνώρισης ή εκτέλεσης. Όλοι οι λόγοι που θεσπίζονται στο εν λόγω άρθρο είναι προαιρετικοί για τα κράτη μέλη, που μπορούν να επιλέξουν να τους εφαρμόσουν ή όχι, και μπορούν επίσης να τους εφαρμόσουν με αυστηρότερους όρους από εκείνους που προβλέπονται στην εν λόγω

διάταξη². Εάν εφαρμοστούν, οι λόγοι μη αναγνώρισης ή μη εκτέλεσης θα περιληφθούν στο εθνικό δίκαιο ως προαιρετικοί για την αρμόδια αρχή («η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης *μπορεί να αρνηθεί...*»). Εφόσον αποτελούν παρέκκλιση από τη γενική αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης, ο κατάλογος των λόγων είναι περιοριστικός, έτσι ώστε τα κράτη μέλη δεν μπορούν να περιλάβουν οποιονδήποτε πρόσθετο λόγο μη αναγνώρισης ή μη εκτέλεσης στην εκτελεστική τους νομοθεσία.

Τα κράτη μέλη εφάρμοσαν τους ακόλουθους λόγους μη αναγνώρισης ή μη εκτέλεσης:

- το πιστοποιητικό δεν έχει προσκομισθεί, είναι ελλιπές ή προδήλως δεν αντιστοιχεί στην απόφαση δήμευσης (μεταφέρθηκε ως προαιρετικός λόγος από: DE, PL, PT και RO· μεταφέρθηκε ως υποχρεωτικός λόγος από: AT, CZ, DK, LV, NL· μεταφέρθηκε ως εν μέρει υποχρεωτικός λόγος και εν μέρει προαιρετικός από την HU)·
- *αρχή του δεδικασμένου* (μεταφέρθηκε ως προαιρετικός λόγος από: PL, PT και RO· μεταφέρθηκε ως υποχρεωτικός λόγος από: AT, CZ, DE, HU, LV, NL, SI· μεταφέρθηκε ως εν μέρει προαιρετικός και εν μέρει υποχρεωτικός λόγος από DK)·
- αρχή του διττού αξιοποιίνου (μεταφέρθηκε ως προαιρετικός λόγος από: PL, DK· μεταφέρθηκε ως υποχρεωτικός λόγος από : AT, CZ, DE, HU, NL, RO, LV και SI)·
- ασυλία (μεταφέρθηκε ως προαιρετικός λόγος από: PT και RO· μεταφέρθηκε ως υποχρεωτικός λόγος από: AT, CZ, DK, HU, LV, NL και SI)·
- δικαιώματα οποιουδήποτε ενδιαφερομένου στην υπόθεση (μεταφέρθηκε ως προαιρετικός λόγος από: PL, PT και RO· μεταφέρθηκε ως υποχρεωτικός λόγος από: AT, CZ, DK, NL και SI· δεν μεταφέρθηκε από HU, LV)·
- διαδικασίες *in absentia* χωρίς εκπροσώπηση από δικηγόρο (μεταφέρθηκε ως προαιρετικός λόγος από: PL, PT και RO· μεταφέρθηκε ως υποχρεωτικός λόγος από: AT, CZ, DE, DK, HU, LV, NL και SI)·
- αρχή της εδαφικότητας (μεταφέρθηκε ως προαιρετικός λόγος από: CZ, HU, NL, PL, PT και RO· μεταφέρθηκε ως υποχρεωτικός λόγος από: AT, SI· μεταφέρθηκε εν μέρει ως προαιρετικός και εν μέρει ως υποχρεωτικός λόγος από DE και DK, δεν μεταφέρθηκε από LV)·
- δήμευση σύμφωνα με τις εκτεταμένες εξουσίες δήμευσης (μεταφέρθηκε ως προαιρετικός λόγος από: DK, NL, μεταφέρθηκε ως υποχρεωτικός λόγος από: AT, CZ, PL, δεν μεταφέρθηκε από HU, RO, SI, LV)·
- η εκτέλεση έχει παραγραφεί (έχει μεταφερθεί ως προαιρετικός λόγος από: DE, DK, PL, PT και RO· έχει μεταφερθεί ως υποχρεωτικός λόγος από: AT, LV, NL και SI)·
- Η FI δεν μετέφερε κανέναν λόγο μη αναγνώρισης ή μη εκτέλεσης, από τους προβλεπόμενους στην απόφαση-πλαίσιο, αλλά θέσπισε ότι οι διατάξεις νομοθετικής φύσης της απόφασης-πλαισίου θα έχουν ισχύ νόμου.

² Απόφαση του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 6^{ης} Οκτωβρίου 2009, Υπόθεση C-123/08, *Wolzenburg*, [EE C 116 της 09.05.2008, σ.18](#)

- Η ΙΕ δεν μετέφερε κανένα λόγο μη αναγνώρισης ή μη εκτέλεσης από τους προβλεπόμενους στην απόφαση-πλαίσιο.

Πρόσθετοι λόγοι που θεσπίστηκαν από τα κράτη μέλη:

- Η ΑΤ πρόσθεσε τους ακόλουθους υποχρεωτικούς λόγους μη αναγνώρισης ή μη εκτέλεσης: χορήγηση στο ενδιαφερόμενο πρόσωπο αμνηστίας ή χάριτος· εάν η απόφαση παραβίασε θεμελιώδη δικαιώματα όπως προβλέπονται στο άρθρο 6 της ΣΕΕ· εάν ο νομικός χαρακτηρισμός ενός αδικήματος είναι σαφώς εσφαλμένος ή το ενδιαφερόμενο πρόσωπο πιστοποιεί ότι η απόφαση δήμευσης έχει ήδη εκτελεστεί.
- Η CZ περιέλαβε διάφορους πρόσθετους υποχρεωτικούς λόγους μη αναγνώρισης ή μη εκτέλεσης: εάν το περιουσιακό στοιχείο δεν υπόκειται σε δήμευση δυνάμει άλλης νομοθεσίας· εάν το περιουσιακό στοιχείο έχει ήδη δημευθεί, έχει απολεσθεί ή δεν μπορεί να βρεθεί· εάν η απόφαση έχει ήδη εκτελεσθεί σε άλλο κράτος· εάν έχει χορηγηθεί στο πρόσωπο αμνηστία ή χάρις, η εκτέλεση θα παραβίαζε ουσιώδεις συνταγματικές αρχές της Τσεχίας.
- Η DE πρόσθεσε δύο προαιρετικούς λόγους μη αναγνώρισης ή μη εκτέλεσης, αντίστοιχα, όταν τα ίδια περιουσιακά στοιχεία υπόκεινται σε γερμανική απόφαση δήμευσης ή απώλειας δικαιώματος και όταν τα ίδια περιουσιακά στοιχεία υπόκεινται σε δήμευση ή μέτρο απώλειας δικαιώματος σε τρίτο κράτος μέλος, και στις δύο περιπτώσεις υπό την προϋπόθεση ότι το άλλο μέτρο θα υπερέχει λόγω προστασίας του δημοσίου συμφέροντος (μόνον η προηγούμενη κατάσταση προβλέπεται στην απόφαση-πλαίσιο, της οποίας το άρθρο 10 αναφέρει ότι η αρμόδια αρχή μπορεί να αναβάλει – αλλά όχι να αρνηθεί – την εκτέλεση του μέτρου δήμευσης).
- Η DK περιέλαβε τους ακόλουθους υποχρεωτικούς λόγους μη αναγνώρισης ή μη εκτέλεσης: εάν χορηγήθηκε χάρις στο ενδιαφερόμενο πρόσωπο για την πράξη στη Δανία· εάν υπάρχουν βάσιμοι λόγοι ότι η απόφαση εκδόθηκε για λόγους δίωξης ή επιβολής ποινής σε ένα πρόσωπο που συνδέονται με το φύλο, τη φυλή, τη θρησκεία, την εθνική καταγωγή, την εθνικότητα, τη γλώσσα, τις πολιτικές πεποιθήσεις ή τον γενετήσιο προσανατολισμό.
- Η FI πρόσθεσε έναν υποχρεωτικό λόγο: εάν υπάρχουν βάσιμοι λόγοι υποψίας ότι η διαδικασία παραβίασε την εγγύηση δίκαιης δίκης και η εκτέλεση θα μπορούσε να είναι αδικαιολόγητη.
- Η HU ανέφερε τους ακόλουθους πρόσθετους υποχρεωτικούς λόγους: εάν το αδίκημα στο οποίο βασίζεται η απόφαση εμπίπτει στην νομοθεσία της Ουγγαρίας (άρθρα 3 και 4 του Ποινικού Κώδικα)· και εάν το αδίκημα καλύπτεται από αμνηστία βάσει της ουγγρικής νομοθεσίας.
- Η LV πρόσθεσε ως υποχρεωτικούς λόγους τις τέσσερις ακόλουθες καταστάσεις: να είναι αδύνατη η εκτέλεση στη Λετονία· το πρόσωπο να μην έχει την ελάχιστη ηλικία βάσει ποινικού δικαίου· εάν υπάρχουν λόγοι να πιστεύεται ότι η ποινή επιβλήθηκε για λόγους που έχουν σχέση με τη φυλετική ή εθνική καταγωγή, τη θρησκεία, το φύλο ή τις πολιτικές πεποιθήσεις και το γεγονός ότι η απόφαση παραβιάζει θεμελιώδεις αρχές του λετονικού νομικού συστήματος.

- Οι πρόσθετοι προαιρετικοί λόγοι που θέσπισε η **PL** καλύπτουν τις περιπτώσεις που: ο δράστης του αδικήματος δεν υπόκειται στη δικαιοδοσία της Πολωνίας· έχει χορηγηθεί αμνηστία στο αδίκημα.
- Η **RO** περιέλαβε ένα πρόσθετο προαιρετικό λόγο: εάν η εκτέλεση της απόφασης δήμευσης θα παραβίαζε συνταγματικές αρχές.
- Η **SI** πρόσθεσε τους ακόλουθους υποχρεωτικούς λόγους: εάν τα αντικείμενα αποτελούν τμήμα της πολιτιστικής κληρονομιάς της SI· εάν το πρόσωπο έλαβε αμνηστία ή χάρη· εάν η δήμευση διατάχθηκε με βάση απόφαση που σύμφωνα με το σλοβενικό δίκαιο δεν υπάγεται σε ποινικές διαδικασίες· αν υπάρχουν αντικειμενικοί λόγοι να θεωρείται ότι η απόφαση εκδόθηκε για λόγους που έχουν σχέση με τη φυλετική καταγωγή, το φύλο, τις πολιτικές ή θρησκευτικές πεποιθήσεις.
- Οι **PT** και **IE** είναι τα μόνα κράτη μέλη που δεν περιέλαβαν κανέναν πρόσθετο λόγο μη αναγνώρισης ή μη εκτέλεσης.

Οι πολυάριθμοι πρόσθετοι λόγοι άρνησης αναγνώρισης ή εκτέλεσης που θεσπίστηκαν από τα κράτη μέλη δείχνουν σαφώς ότι η εφαρμογή του άρθρου 8 είναι σε μεγάλο βαθμό μη ικανοποιητική. Τα κράτη μέλη πρέπει να συμμορφωθούν προς την απόφαση-πλαίσιο, θεσπίζοντας μόνον εκείνους τους λόγους άρνησης αναγνώρισης ή εκτέλεσης που προβλέπονται στην απόφαση-πλαίσιο. Όλοι οι πρόσθετοι λόγοι περιορίζουν αισθητά το πεδίο της πρακτικής εφαρμογής της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης και κατά συνέπεια δεν συνάδουν προς τον στόχο, το πνεύμα και το γράμμα της απόφασης-πλαισίου.

Άρθρο 9 – Ένδικα μέσα στο κράτος εκτέλεσης κατά της αναγνώρισης και της εκτέλεσης

Το εν λόγω άρθρο θεσπίζει την υποχρέωση για το κράτος εκτέλεσης να εξασφαλίσει ότι οι ενδιαφερόμενοι δικαιούνται να ασκήσουν ένδικα μέσα κατά της αναγνώρισης και εκτέλεσης μιας απόφασης δήμευσης. Οι όροι άσκησης ενδίκων μέσων δεν μπορεί να είναι λιγότερο ευνοϊκοί από εκείνους που εφαρμόζονται σε αντίστοιχη άσκηση ενδίκων μέσων καθαρά εσωτερικής φύσης. Το άρθρο 9 παράγραφος 2 περιορίζει τη δυνατότητα επανεξέτασης της απόφασης στο κράτος εκτέλεσης, εφόσον οι ουσιαστικοί λόγοι για την έκδοση της απόφασης δήμευσης δεν μπορούν να προσβληθούν παρά μόνο στο κράτος έκδοσης.

Τα περισσότερα κράτη μέλη (AT, CZ, DK, FI, HU, LV, NL, PL, PT και SI) μετέφεραν ορθά το πρώτο τμήμα του εν λόγω άρθρου. Πάντως, ορισμένα κράτη (AT, DK, LV, NL και PL) δεν περιέλαβαν την παράγραφο 2 του άρθρου 9 στη νομοθεσία τους. Μόνον τα κράτη CZ, FI, HU, PT, SI μετέφεραν τη διάταξη αυτή σε πλήρη συμμόρφωση προς την απόφαση-πλαίσιο. Η RO μετέφερε το δικαίωμα άσκησης ενδίκων μέσων οποιουδήποτε ενδιαφερομένου ως «δικαίωμα αποζημίωσης» και δεν μετέφερε την παράγραφο 2 του άρθρου 9. Τα κράτη DE και IE δεν εφάρμοσαν το άρθρο 9.

Άρθρο 10 – Λόγοι αναβολής της εκτέλεσης

Ως εξαιρέσεις στην αρχή της άμεσης εκτέλεσης, οι λόγοι αναβολής της εκτέλεσης δεν θα πρέπει να επεκταθούν πέραν των προβλεπόμενων στην απόφαση πλαισίου.

Τα περισσότερα κράτη μέλη (AT, CZ, DE, DK, LV, NL, PL, PT, RO και SI) μετέφεραν ορθά όλους ή ορισμένους από τους λόγους αναβολής της εκτέλεσης και δεν προέβλεψαν πρόσθετους λόγους. Οι FI και IE δεν μετέφεραν κανένα λόγο αναβολής της εκτέλεσης.

Η HU περιέλαβε τους ακόλουθους πρόσθετους λόγους αναβολής της εκτέλεσης: απουσία πιστοποιητικού, εάν το περιουσιακό στοιχείο αποτελεί προστατευμένο τμήμα της πολιτιστικής κληρονομιάς, εάν το πρόσωπο μπορεί να αποδείξει ότι η απόφαση δήμευσης έχει ήδη εκτελεστεί. Αυτού του είδους η μεταφορά δεν συνάδει πλήρως προς την απόφαση-πλαίσιο.

Άρθρο 11 – Πολλαπλές αποφάσεις δήμευσης

Το εν λόγω άρθρο θεσπίζει κριτήρια βάσει των οποίων η αρμόδια αρχή εκτέλεσης της απόφασης δήμευσης θα προβεί σε δέουσα συνεκτίμηση των περιστάσεων σχετικά με δύο ή περισσότερες αποφάσεις δήμευσης που ελήφθησαν ταυτόχρονα.

Οι AT, CZ, HU, LV, NL, PT, RO, SI εφάρμοσαν το εν λόγω άρθρο. Οι DE, DK, FI, IE, PL δεν μετέφεραν το εν λόγω άρθρο.

Άρθρο 12 – Δίκαιο που διέπει την εκτέλεση

Σύμφωνα με το άρθρο 12, η εκτέλεση της απόφασης δήμευσης διέπεται από το δίκαιο του κράτους εκτέλεσης. Στην περίπτωση δήμευσης που έχει ήδη εκτελεστεί εν όλω ή εν μέρει, το ποσό αυτό αφαιρείται πλήρως από το ποσό που πρόκειται να δημευθεί από το κράτος εκτέλεσης.

Σύμφωνα με το 12 παράγραφος 3, η απόφαση δήμευσης που εκδίδεται κατά νομικού προσώπου εκτελείται ακόμη και αν το κράτος εκτέλεσης δεν αναγνωρίζει την αρχή της ποινικής ευθύνης των νομικών προσώπων.

Το άρθρο 12 παράγραφος 4 θεσπίζει ότι το κράτος εκτέλεσης δεν δύναται να επιβάλει άλλα μέτρα αντί της απόφασης δήμευσης, εκτός εάν το κράτος έκδοσης έχει συναινέσει σχετικά.

Οι AT και NL εφάρμοσαν πλήρως το εν λόγω άρθρο, ενώ άλλα κράτη μέλη (CZ, DE, DK, FI, HU, IE, LV, PL, PT, RO και SI) το έκαναν μόνο εν μέρει. Η μερική εφαρμογή του εν λόγω άρθρου ήταν κυρίως το αποτέλεσμα της μη μεταφοράς της παραγράφου 3, σχετικά με τα νομικά πρόσωπα. Ορισμένα κράτη μέλη επικαλέσθηκαν εθνική νομοθεσία σχετικά με αυτό (AT, NL, PL), ορισμένα άλλα δεν μετέφεραν την εν λόγω διάταξη ή δεν επισύναψαν τη σχετική νομοθεσία (DK, IE, FI, PT, RO, SI). Η εθνική νομοθεσία της CZ δεν αναγνωρίζει την ποινική ευθύνη των νομικών προσώπων και κατά συνέπεια δεν συνάδει πλήρως προς το εν λόγω άρθρο. Πάντως, υπάρχει μία περιορισμένη δυνατότητα να αναγνωριστούν και εκτελεστούν αποφάσεις δήμευσης κατά νομικού προσώπου βάσει του δικαίου της CZ. Η CZ γνωστοποίησε ότι αυτή τη στιγμή εκπονεί νέα νομοθεσία και θα εισάγει την έννοια της διοικητικής ευθύνης νομικών προσώπων για ορισμένες πράξεις στην τσεχική νομοθεσία.

Άρθρο 13 – Αμνηστία, χάρη, αναθεώρηση της απόφασης δήμευσης

Σύμφωνα με το εν λόγω άρθρο, αμνηστία και χάρη μπορούν να δοθούν από το κράτος έκδοσης καθώς και από το κράτος εκτέλεσης, αλλά μόνον το κράτος έκδοσης μπορεί να αποφασίσει για αιτήσεις αναθεώρησης της απόφασης δήμευσης.

Τα κράτη μέλη επέλεξαν ποικίλες μεθόδους για την εφαρμογή του εν λόγω άρθρου. Οι PT και RO ακολούθησαν τη διατύπωση της απόφασης πλαισίου. Ορισμένα κράτη μέλη αναφέρθηκαν μόνο στις προϋποθέσεις χορήγησης χάριτος ή αμνηστίας στα εθνικά τους δίκαια (DK, NL, HU, SI). Η LV ανέφερε τις προϋποθέσεις βάσει των οποίων δεσμεύεται από αμνηστία και χάρη που αποφασίστηκαν στο κράτος μέλος έκδοσης. Οι AT, CZ, DK, HU και

SI μετέφεραν τη διάταξη σχετικά με την αμνηστία και τη χάρη, ως υποχρεωτικό λόγο άρνησης αναγνώρισης ή εκτέλεσης και η PL ως προαιρετικό λόγο άρνησης αναγνώρισης ή εκτέλεσης. Ως προς την αναθεώρηση, οι AT, CZ, NL, PT δήλωσαν ότι η εν λόγω διάταξη δεν απαιτεί μεταφορά.

Οι DE, FI και IE δεν μετέφεραν το εν λόγω άρθρο.

Άρθρο 14 – Συνέπειες της διαβίβασης των αποφάσεων δήμευσης

Το εν λόγω άρθρο προβλέπει ότι η διαβίβαση της απόφασης δήμευσης δεν περιορίζει το δικαίωμα του κράτους έκδοσης να εκτελέσει το ίδιο την απόφαση δήμευσης. Πάντως, πρέπει αυτό το δικαίωμα να συνάδει με την υποχρέωση αποφυγής του κινδύνου να ξεπεραστεί το μέγιστο ποσό που προσδιορίζεται στην απόφαση δήμευσης.

Οι AT, CZ, LV, NL, RO, SI εφάρμοσαν το εν λόγω άρθρο εξ ολοκλήρου· οι HU, PL και PT το εφάρμοσαν μόνο εν μέρει.

Η DK αποφάνθηκε ότι η εν λόγω διάταξη δεν απαιτεί μεταφορά στο εθνικό της δίκαιο. Οι DE, FI και IE δεν εφάρμοσαν την εν λόγω διάταξη.

Άρθρο 15 – Διακοπή της εκτέλεσης

Το εν λόγω άρθρο προβλέπει μία υποχρέωση ενημέρωσης της αρμόδιας αρχής του κράτους εκτέλεσης πάραυτα, για οποιαδήποτε απόφαση ή μέτρο, συνεπεία του οποίου η απόφαση δήμευσης παύει να είναι εκτελεστή ή αφαιρείται από την αρμοδιότητα του κράτους εκτέλεσης για οποιονδήποτε άλλο λόγο. Ως αποτέλεσμα της ενημέρωσης αυτής, το κράτος εκτέλεσης υποχρεούται να διακόψει την εκτέλεση της απόφασης.

Οι AT, CZ, DK, HU, LV, NL, PL, PT, SI και RO μετέφεραν πλήρως την εν λόγω διάταξη. Οι DE, FI και IE δεν εφάρμοσαν το εν λόγω άρθρο.

Άρθρο 16 – Διάθεση δημευμένων περιουσιακών στοιχείων

Το εν λόγω άρθρο καθορίζει κανόνες για τη διάθεση χρημάτων και άλλων περιουσιακών στοιχείων που προέκυψαν από την εκτέλεση της απόφασης δήμευσης. Οι κανόνες αυτοί εφαρμόζονται εάν δεν συμφωνηθεί άλλως μεταξύ του κράτους έκδοσης και του κράτους εκτέλεσης.

Το εν λόγω άρθρο εφαρμόστηκε από τις AT, CZ, DK, HU, NL, PL, PT, RO και SI, και εν μέρει από την DE.

Η LV θέσπισε τη δυνατότητα για το Υπουργείο Δικαιοσύνης να αποφαινεται επί αιτήσεως του κράτους έκδοσης για την διάθεση των χρημάτων σύμφωνα με την απόφαση-πλαίσιο. Πάντως, το Υπουργείο Δικαιοσύνης της LV δεν υποχρεούται να το πράξει. Οι FI και IE δεν εφάρμοσαν την εν λόγω διάταξη.

Άρθρο 17 – Ενημέρωση για το αποτέλεσμα της εκτέλεσης

Σύμφωνα με το εν λόγω άρθρο, η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης ενημερώνει το συντομότερο δυνατό την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης σχετικά με τις αποφάσεις που αφορούν αναγνώριση ή εκτέλεση.

Οι AT, CZ, DK, HU, LV, NL, PL, PT, RO και SI εφάρμοσαν το εν λόγω άρθρο.

Οι DE, FI και IE δεν εφάρμοσαν την εν λόγω διάταξη.

Άρθρο 18 – Αποζημίωση

Η διάταξη αυτή θεσπίζει κανόνες βάσει των οποίων το κράτος έκδοσης επιστρέφει στο κράτος εκτέλεσης τα ποσά που καταβλήθηκαν ως αποζημίωση στους ενδιαφερομένους για την εκτέλεση μιας απόφασης δήμευσης. Οι CZ, DK, PL, PT και RO εφάρμοσαν την εν λόγω διάταξη. Η FI παραπέμπει στην εθνική της νομοθεσία για το σχετικό άρθρο της απόφασης-πλαισίου. Οι AT, DE, IE, HU, LV, NL και SI δεν εφάρμοσαν την εν λόγω διάταξη.

Άρθρο 19 – Γλώσσες

Το άρθρο 19 προβλέπει ότι το πιστοποιητικό μεταφράζεται στην επίσημη γλώσσα ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του κράτους εκτέλεσης. Πάντως, κάθε κράτος μέλος μπορεί ανά πάσα στιγμή να καταθέσει δήλωση ότι θα δέχεται τη μετάφραση σε μία ή περισσότερες άλλες επίσημες γλώσσες.

Τα περισσότερα κράτη μέλη απαιτούν μετάφραση στη δική τους επίσημη γλώσσα (AT, CZ, DK, IE, HU, LV, PL, PT και RO). Άλλα κράτη μέλη δέχονται επιπροσθέτως την αγγλική γλώσσα (NL, SI). Η FI δέχεται πιστοποιητικά στα φινλανδικά, σουηδικά ή αγγλικά και σε άλλες γλώσσες, εφόσον δεν παρεμποδίζεται η έγκριση του πιστοποιητικού.

Άρθρο 20 – Έξοδα

Το εν λόγω άρθρο προβλέπει ότι τα κράτη μέλη δεν δύνανται να απαιτήσουν μεταξύ τους την επιστροφή των εξόδων που προκύπτουν από την απόφαση-πλαίσιο. Οι AT, CZ, NL, PL, PT και SI εφάρμοσαν το εν λόγω άρθρο. Οι DE, IE, HU, LV και RO δεν το εφάρμοσαν. Η FI παραπέμπει στην εθνική της νομοθεσία για το σχετικό άρθρο της απόφασης-πλαισίου. Η DK αποφάνθηκε ότι η εν λόγω διάταξη δεν απαιτεί μεταφορά.

3. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Ο βαθμός μεταφοράς της απόφασης-πλαισίου 2006/783/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 8^{ης} Οκτωβρίου 2006 στην εθνική νομοθεσία των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι σαφώς μη ικανοποιητικός. Μόνον 13 κράτη μέλη εφάρμοσαν την απόφαση-πλαίσιο και προέβησαν σε κοινοποίηση στην Επιτροπή (τουλάχιστον άτυπη) μέχρι τα τέλη Φεβρουαρίου 2010, δεκαπέντε μήνες μετά την προθεσμία που έθεσε η απόφαση-πλαίσιο.

Οι εθνικές διατάξεις εφαρμογής που υποβλήθηκαν από τα δεκατρία κράτη μέλη σε γενικές γραμμές είναι ικανοποιητικές και μπορεί να θεωρηθεί ότι ευθυγραμμίζονται με την απόφαση-πλαίσιο, ιδίως όσον αφορά τα σημαντικότερα ζητήματα, όπως η κατάργηση των ελέγχων διττού αξιολογίου και η αναγνώριση των αποφάσεων χωρίς περαιτέρω διατυπώσεις. Δυστυχώς η ανάλυση των λόγων άρνησης της αναγνώρισης δείχνει ότι σχεδόν όλα τα κράτη μέλη περιλαμβάνουν στην εθνική τους νομοθεσία διάφορους πρόσθετους λόγους. Η πρακτική αυτή δεν ευθυγραμμίζεται με την απόφαση-πλαίσιο.

Η Επιτροπή καλεί όλα τα κράτη μέλη να εξετάσουν την παρούσα έκθεση και να επωφεληθούν της ευκαιρίας για να χορηγήσουν κάθε περαιτέρω συμπληρωματική πληροφορία σε αυτή και στη γραμματεία του Συμβουλίου, ούτως ώστε να εκπληρώσουν τις υποχρεώσεις τους βάσει του άρθρου 22 της απόφασης-πλαισίου. Επίσης, η Επιτροπή

ενθαρρύνει τα κράτη μέλη που έχουν ανακοινώσει ότι καταρτίζουν συναφή νομοθεσία, να τη θεσπίσουν καθώς και να κοινοποιήσουν τα εθνικά μέτρα το ταχύτερο δυνατόν.

Η μερική και μη ολοκληρωμένη μεταφορά της εν λόγω πράξης εκ μέρους των κρατών μελών εμποδίζει επί της ουσίας την πλήρη και αποτελεσματική εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Περιορίζει τον ρόλο των δικαστικών αρχών όσον αφορά την καταπολέμηση του οικονομικού εγκλήματος, στερώντας τους εγκληματίες από το οικονομικό όφελος που επιτυγχάνουν από την εγκληματική τους συμπεριφορά. Η Επιτροπή καλεί όλα εκείνα τα κράτη μέλη που δεν το έκαναν ακόμη να λάβουν γρήγορα μέτρα για την πληρέστερη δυνατή εφαρμογή της παρούσας απόφασης-πλαισίου. Επίσης, καλεί τα κράτη μέλη που μετέφεραν εσφαλμένα την οδηγία, π.χ. περιλαμβάνοντας πρόσθετους λόγους άρνησης, να αναθεωρήσουν και ευθυγραμμίσουν την εθνική τους νομοθεσία εφαρμογής με τις διατάξεις της απόφασης-πλαισίου. Βάσει των παρατηρήσεων σχετικά με την παρούσα έκθεση, η Επιτροπή θα εξετάσει την ανάγκη αναθεώρησης της απόφασης-πλαισίου, σύμφωνα με τους κανόνες της συνθήκης της Λισαβόνας.